

גליון היכל הקודש

וועזענטיכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:12
מוצאי שב"ק.....8:40
שיעורים כסדרן
נ"ד.....מלכים-ב' ה'ו'
בבלי.....מנחות ל"ו
ירושלמי.....ברכות מ"ג
תוספתא.....מנחות פרק ב'
רמב"ם.....כלאים ט'

שעה 8, גליון 1 (361)

פרשת וילך, שבת שובה, ו' תשרי, שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

שבת שובה

די גמרא זאגט (יומא פה:): וואס מיינט א בעל תשובה? אז ווען עס קומט אים אונטער צו טון אן עבירה איין צוויי מאל, און ער טוט עס נישט. ווען עס קומט אים אונטער די זעלבע פרוי, די זעלבע צייט, און די זעלבע פלאץ, און ער האלט זיך צוריק פון טון די עבירה. מוהרא"ש איז דאס מסביר, אז דאס איז א גרויסע חיזוק פאר א מענטש וואס וויל תשובה טון, ווייל ווען א מענטש מאכט אפ אז עס איז שוין גענוג געווען מיט די שלעכטע מעשים און ער וויל זיך נעמען אין די הענט אריין, צו זיין פון יעצט וואויל און ערליך און צוריק קומען צום אייבערשטן, איז דאז זיין עיקר פראבלעם אז ער ווייסט נישט ווי אזוי עס צו טון, און אויב טוט ער עס נישט אויפ'ן ריכטיגן וועג, וועט עס נאר <<<<<<

פרשת השבוע

חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' אלקיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד) אז ווען א מענטש ווייסט אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גומן, האט ער דעם גן עדן דא אויף דער וועלט. ווייל אפילו ווען עס גייט אויף אים דורך א צרה, ווייסט ער אז דאס קומט פונעם אייבערשטן פאר זיין טובה, און ער פערט דעם אייבערשטן אז ער זאל אים העלפן.

דאס איז פשוט אין פסוק, חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם, שטארק דיך און האב נישט מורא פון גארנישט, כי ה' אלקיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך, ווייל דו ווייסט אז דער אייבערשטער גייט שפענדיג מיט דיר און ער וועט דיר נישט פארלאזן. וואויל איז דעם וואס לעבט מיט'ן אייבערשטן, ער רעדט צום אייבערשטן, ווער ער האבן דעם גן עדן נאך אויף די וועלט.

(זאת התורה נגלך ב')

ויגלך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז) אז דער עיקר גרויסקייט פון א צדיק איז ווען ער האט רחמנות אויף אידישע קינדער און ער לערנט זיי אויס אז דער אייבערשטער איז שפענדיג מיט זיי, און אז מען קען שפענדיג רעדן צום אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש ווייסט דאס, האט ער שוין א גוט לעבן. אין יעדן מצב וואס ער איז, האט ער זיך צו וועסן צו ווענדן.

אפילו ווען דער צדיק גייט אונזעק פון דער וועלט, לאזט ער איבער ספרים און תלמידים וואס זאלן דאס ווייטער לערנען פאר אידן, אזוי אז די דעת פונעם צדיק בלייבט אויף די וועלט, און מען קען זיך מיט דעם שטארקן. דאס איז פשוט אין פסוק, ויגלך משה, אפילו ווען דער צדיק וואס ווערט אנגערופן משה גייט אונזעק פון די וועלט, וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, רעדט ער נאך אלץ צו די אידן, ווייל זיין תורה וואס ער האט אראפ געברענגט פאר די אידן איז נאך אלץ דא און מען לערנט דערין.

וואויל איז דעם וואס לערנט די ספרים פונעם צדיק, וועט אים גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יענע וועלט.

(זאת התורה נגלך א')

א גוט ווארט

בנוגע לערנען היסטאריע מיט די מיידלעך, ווער עס איז געווען דער ערשטער פרויענדיגע נכ"ו; דאס פעלט בכלל נישט אויס. מיר דארפן האלטן שטענדיג פאר די אויגן אז די מיידלעך גייען חתונה האבן און זיין מאמעס, וואס וועלן זיי מיט נעמען פון זייערע יונגע זאצן? וויפיל פראצענט נעמט א מיידל מיט אויף נאך די חתונה פון אלע לארן פון סקול? ברוד'ה ביי אונזער סקול נעמען די מיידלעך מיט יעדע מינוט פון זייערע לארן אין סקול; אנגעהויבן מיטן דאווענען, דאס וועלן זיי טון זייער גאנץ לעבן. נאכן דאווענען טאנצן די מיידלעך - דאס איז אן עיקר פאר זיי, אז מען טאנצט און מען איז פרייליך פאלן אונזעק אלע פראבלעמען, נאך די חתונה וועלן זיי טאנצן מיט זייערע קינדער אין שטוב, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן. הלכות ברכות, הלכות שבת דאס זענען זייער וויכטיגע הלכות; א אידישע מאמע דארף קענען הלכות שבת פאר קינדער, אז נישט ווי קען זי אריין גיין אין קאד שבת און מחלל שבת זיין? דער הייליגער צדיק רבי יונתן אייבשיץ זכר צדיק לברכה שרייבט (נשיות דבש חלק ב' א): "ווער עס האט נישט דורכגעלערנט הלכות שבת אפאר מאל איז נישט מעגליך ער זאל נישט עובר זיין אויף הלכות שבת, עיין שם נישט אלע קינדער קומען פון שטיבער וואס די עלטערן קענען הלכות נכ"ו, ווער זאל אויסקלערנען פארן קינד ווען די קלייד ווערט שמוציג אז מען טאר דאס נישט אפמאשן מיט וואסער ווייל דאס איז חילול שבת דאורייתא! אז מען לערנט נישט אין סקול הלכות שבת ווער וועט אויסקלערנען ווי צו מאכן אום שבת א גרינצייג סאלאט און חילול שבת! ווער וועט אויסקלערנען ווי צו אנגרייטן די אייער שבת ווען מען קען עובר זיין אויף אפאר איסורים בדרך, לט, טוחן נכ"ו נכ"ו! (שבתו אמונה, פי תצא תשע"ח)

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

זייט איך בין געווען אין אומאן, בין איך
ערגער געווארן; וואס מיינט דאס?

שאלה:
לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

פאר דריי יאר צוריק בין איך געוואויר געווארן פון הייליגן רבי'ן, איך בין געפארן קיין אומאן ווייל איך בין געווען זייער דערביטערט און פארווייטאגט אויף מיינע שלעכטע מעשים, איך האב נישט געגלויבט אז איך וועל אפילו האבן אן הרהור תשובה, אבער פאקטיש בין איך זייער נחמד געווארן לתשובה ביים ציון הקדוש, און למעשה בין איך שוין געווען דריי מאל ביים ציון, צוויי דערפון אום ראש השנה, און איך האף צו פארן אויף אויף די קומענדיגע ראש השנה בערך ה'.

איך שפיר אבער אז זייט איך בין געווען ביים ציון בין איך נאר ערגער געווארן, אמת טאקע אז אן התעוררות און א רצון האב איך באקומען ביים ציון, עס טוט מיר שוין וויי מיינע עבירות, און דער רבי געבט מיר א האפענונג אז איך וועל נאך אמאל ווערן גוט, אבער פאקטיש בין איך ממש ווי געבינדען אין קייטן ביים יצר הרע, ווען עס קומט מיר אונטער א נסיון איז מיר ממש נישט מעגליך זיך צוריקצוהאלטן, אפשר קענט איר מיר געבן אן עצה וואס צו טון?

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נצבים, כ"ב אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו האסט זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'נס ציון אין אומאן און זאגן דארט דעם תיקון הקללי; דער רבי האט צוגעזאגט (תי' מוהר"ן, סימן נכה) ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, ער וועט זאגן דעם תיקון הקללי, די צען קאפיטלעך תהלים [קאפיטל - ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"ן] און געבן א פרוטה לצדקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות, "וועל איך מיר לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט, אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל איך אים ארויס נעמען פון שאל תחית".

דאס וואס דו שפירסט אז זייט דו ביסט מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן פאלסטו אראפ מער און מער, דאס איז ווייל פאר דו האסט זיך דערוויסט פון הייליגן רבי'ן ביסטו געווען אין א הסתר שבתוך הסתר, דו האסט בכלל נישט געוואוסט אז דו טוסט שלעכטס. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נח): עס איז דא אמאל וואס דער אייבערשטער איז באהאלטן פונעם מענטש "בהסתרה תוף הסתרה", אין א טאפלטע באהעלטעניש, "דהיגו שההסתרה בעצמה נסתרת ממנו דהינו שאינו יודע כלל שהשם יתברך נסתר ממנו", דאס אליינס אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן איז פון אים פארהיילן, "אזוי אי אפשר כלל למצא אותו מאחר שאינו יודע כלל מהשם יתברך", ער זוכט בכלל נישט אויף דעם אייבערשטן ווייל ער ווייסט נישט אז עפעס פעלט אים, נאר ווען דער מענטש קומט צום צדיק נעמט דער צדיק אראפ דעם ערשטן הסתר, מען הייבט אן שפירן און זען וואס מען טוט אלץ, מען הייבט אן זען ווי ווייט מען איז פון די קדושה, וויפיל מען דארף אלץ מתקן זיין, דעמאלט הייבט מען אן זוכן א וועג דאס אלעס צו פאררעכטן.

מענטשן פרעגן פארוואס די ברסלבע אידן זענען שטענדיג פארנומען מיט שמחה, זיי זוכן וועגן זיך פרייליך צו מאכן, אנדערע חסידים זענען נישט אזוי פארנומען זיך פרייליך מאכן; דער תירוץ איז אז וויבאלד מיר האבן דעם רבי'ן וואס נעמט אראפ דעם ערשטן הסתרה הייבט מען אן זען ווי אזוי מען זעט אויס, מען הייבט זיך אן צו פרעגן: "וואו בין איך אויף דער וועלט?" ביז מען איז זוכה אלעס צו פאררעכטן.

דעריבער זאלסטו נישט זאגן אז דו ווערסט נאר ערגער נכו; דאס איז נאר ווייל יעצט האט דיר דער רבי אויפגעוועקט פון דיין טיפן שלאף, דערפאר הייבסטו אן צו זען וואס עס טוט זיך מיט דיר. דו שרייבסט דאך אליינס אז דו האסט נישט געטראכט פאר דעם אז דו וועסט נאך זוכה זיין צו האבן הרהורי תשובה, נאר ווען דו ביסט געקומען קיין אומאן האט זיך דיר געעפענט דיין הארץ און דו האסט תשובה געטון אויף אלע דיניע מעשים, און געדעסט מאל דו לערנסט די ספרים פון הייליגן רבי'ן ברענגסט דאס אריין אין דיר א האפענונג, דעריבער זאלסטו אנדא קומען קיין אומאן אויף ראש השנה וועסטו זוכה זיין ארויס צו קריכן פון דיין טיפע בלאטע און אלעס פאררעכטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

א כתיבה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

אנהאלטן פאר א קורצע צייט און ער וועט נאכדעם צוריק פאלן. א מענטש מיינט אז כְּדֵי צו תשובה טון דארף ער טוישן זיין גאנצן סדר, ער דארף זיך אפלאזן פון די משפחה, אוועקגיין פון די ארבעט, אוועק גיין פון זיין סדר היום, און טוישן זיין גאנצע סדר אין לעבן וואס ער האט געהאט ביז יעצט, און זיך אריין זעצן אין שול נאר צו לערנען און דאווענען, און צו דינען דעם אייבערשטן, אן די מינדערסטע שייכות מיט סיי וועלכע גשמיחות'דיגע זאכן.

דאס איז אבער זייער אן איינגעשטעלטע זאך, דאס איז זייער שווער צו טון, און דאס קען זייער גרינג צעפאלן נאך א קורצע צייט. דערפאר לערנען אונז די הייליגע חז"ל: "מיט די זעלבע פרוי, די זעלבע צייט, און די זעלבע פלאץ", דאס מיינט אז א מענטשן קען ווייטער לעבן מיט זיין ווייב און מיט זיין משפחה, ער קען ווייטער לעבן אויף זיין פלאץ, און ער קען ווייטער אנגיין מיט זיין צייט, מיט'ן זעלבע סדר היום ווי ביז יעצט, און מיט דעם אלעם קען מען אויך אזוי תשובה טון.

וועט דאך א מענטש פרעגן, אז אויב אלעס בלייבט די זעלבע ווי ביז יעצט, ווי אזוי טון מען דעמאלט תשובה? וואס דארף מען יא טון צו זיין אן אמת'ע בעל תשובה? דער ענטפער אויף דעם זאגן מיר די וואך אין די הפטורה, נאר איין זאך דארף א מענטש טון צו תשובה טון. דער פסוק זאגט אונז (הושע י"ד, ו): קחו עמכם דברים ושובו אל ה' - א איד דארף עפענען זיין מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן, און אזוי טוט מען תשובה.

א איד זאגט פאר'ן אייבערשטן: "באשעפער, איך וויל אפלאזן אלע מיינע שלעכטע מעשים און צוריק קומען צו דיר", "באשעפער, איך וויל פון היינט אן טון נאר מצות און נישט טון קיין עבירות", "באשעפער זיי מיר מוחל אויף אלעס וואס איך האב נישט געטון גוט ביז יעצט, העלף מיר אז פון יעצט זאל איך שוין זיין וואויל און ערליך". און אזוי ווייטער קען יעדער זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין אייגנארטיגע וועג, מיט זיינע אייגענע געפילן. און ווען א איד וועט דאס טון, וועט אים דער אייבערשטער זיכער אויסהערן און אים דערנענטערן צו זיך, ער וועט זיכער תשובה טון און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

אין אנהויב ווען א מענטש הויבט אן צו רעדן צום אייבערשטן קומט דאס אן זייער שווער, ער שפירט ווי ער רעדט צו די וואנט, ער פילט ווי קיינער הערט אים נישט אויס, און ער זעט נישט אז עס זאל זיך עפעס רוקן. מען דארף אבער געדענקן אז מען הויבט נישט אן צו שפירן דעם אייבערשטן אין איין טאג, ווען א מענטש טוט עבירות רחמנא ליצלו ווערט זיין מח און הארץ פארשטאפט און ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, עס קען זיך אים דאכטן אז דער אייבערשטער באהאלט זיך ערגעץ ווייט אויבן אין הימל, און אז דער אייבערשטער הערט בכלל נישט אויס וואס ער רעדט צו אים.

ווען א מענטש שטארקט זיך אבער, און קוקט נישט אויף דעם, און שטרענגט זיך אן צו רעדן צום אייבערשטן זען טאג, אפילו נאר אפאר ווערטער, וועט ער זיכער צום סוף ווערן אן אמת'ער ערליכער איד, און ער וועט פילן אין דעם אלע טעמים. עס גייט נישט איבער נאכט, עס נעמט צייט, דער פסוק זאגט אבער (תהלים ל"ד, ט) טעמו וראו כי טוב ה', פרוברט עס אויס וועט איר זען אז דער אייבערשטער איז גוט, און עס איז זייער געשמאק צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דאס לערנען אונז די הייליגע חז"ל: "מיט די זעלבע ווייב" - דו דארפט נישט אפלאזן דיין ווייב און דיין משפחה צו קענען תשובה טוהן, נישט דיין ווייב שטערט דך פון צוריק גיין צום אייבערשטן, פארקערט דיין ווייב וועט דיר נאך העלפן צו זיין ערליך ווי די גמרא זאגט (במות ס"ג): "זכה - נעשית לו עזר, לא זכה - כנגדו", ווען א מענטש איז זוכה, שטייט אים די ווייב צו הילף, און אויב ער איז נישט זוכה, איז זיין ווייב קעגן אים און זי שטערט אים, זעט מען פון דעם אז אלעס ווענדט זיך אינעם מאן, אויב ער איז וואויל וועט אים זיין ווייב נישט שטערן נאר פארקערט זי וועט אים נאך מער צוהעלפן צו ווערן ערליך און זיין <<<<<<

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (ו)

אין קורצן פון פריער: אלס קינד האט דער הייליגער רבי פארשטאנען אז דער וועג צו ווערן א צדיק איז נאר דורך רעדן צום אייבערשטן, און ער האט דאס טאקע אנגעהויבן צו טון, און ער האט אנגעהויבן דינען דעם אייבערשטן באהאלטענער הייט.

לה

אזוי האט דער הייליגער רבי אנגעהויבן וואקסן א יאר נאך א יאר, ער האט אנגעהויבן לערנען זייער פלייסג די הייליגע תורה. אויסער די שו"ת לימוד וואס זיין טאטע האט געצאלט פאר'ן מלמד, פלעגט ער געבן פאר'ן מלמד דריי גילדן - פון זיין אייגן געלט וואס ער פלעגט באקומען פון זיינע עלטערן - פאר יעדן בלאט גמרא וואס ער האט געלערנט מיט אים, כדי דער מלמד זאל זיך אנשטרענגען און לערנען מיט אים ווי מער בלעטער גמרא יעדן טאג. און דער מלמד האט טאקע געלערנט מיט אים אסאך פנים גמרא יעדן טאג, און ער האט באקומען דריי גילדן פאר יעדן דף.

לו

דערנאך האט דער הייליגער רבי אנגעהויבן זיך נאך מער פלייסן אין לערנען, און ער האט אנגעהויבן אליין צו לערנען אלע חלקים פון די הייליגע תורה, ער האט געלערנט אסאך ש"ס און פוסקים, חנ"ך און עין יעקב, זוהר הקדוש און תקוני זוהר, אלע כתבי האר"י'ל, און נאך גאר אסאך ספרים, און אויף אסאך מוסר ספרים.

דער רבי האט דערציילט אז זיין טאטע האט געהאט אינדער היים אלע מוסר ספרים, און דער רבי האט זיי אלע דורכגעלערנט. ספעציעל דעם הייליגן ספר "ראשית חכמה" האט ער געלערנט גאר אסאך מאל, ער האט עס אייבער גע'חזר'ט איינמאל און נאכאמאל אן א שיעור.

די גרויסע בקיאות וואס מ'האט געזען פון הייליגן רבי'ן אין אלע חלקים פון די תורה, איז געווען אומבאגרייפליך, בפרט אין חנ"ך, אין עין יעקב, און אין אלע כתבי האר"י'ל און אין זוהר הקדוש און תקונים, ס'איז ממש נישט געווען צו טרעפן נאך א מענטש וואס די גאנצע תורה זאל זיין אזוי אפן פאר אים, ממש ווי א מענטש האט צוגעגרייט פאר זיך א שיינעם טיש מיט אלע גוטע זאכן וואס ער דארף, און ער קען זיך אויסקלויבן פון אלעס וואס ער זיינע אויגן. און דאס קען מען הערן ברוי.

נאנט צום אייבערשטן. און ווען א מענטש זעט אז זיין ווייב איז נאך קעגן אים, איז א סימן אז ער דארף נאך מער תשובה טוהן און בעטן דעם אייבערשטן, און דאן וועט שוין זיין ווייב זיין מיט אים.

מען זעט ביי אדם הראשון, ווען דער אייבערשטער האט אים געפרעגט: "האסטו געגעסן פונעם עץ הדעת?" האט ער געענטפערט: "די ווייב וואס דו האסט מיר געגעבן זי האט מיר געגעבן צו עסן פונעם עץ הדעת" זאגט אויף דעם רש"י: "דא זעט מען אז ער איז געווען א כפוי טובה", אויב דו האסט דך נישט געקענט שטארקן אויף דיין יצר הרע, און דו האסט געגעסן פונעם עץ הדעת, פארוואס ווארפטו ארויף די שולד אויף דיין ווייב? ווען דו וואלסט מסביר געווען פאר דיין ווייב אז מען טאר נישט טון אנדערש ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, וואלט זי מסכים געווען און דך נישט געשטערט, זעט מען אז אויב א מענטש וויל אליין זיין וואויל, וועט זיין ווייב אים גארנישט שטערן.

און אזוי אויך אין "די זעלבע צייט" - אין יעדע צייט קען מען דינען דעם אייבערשטן. יעדע צייט איז טאקע אנדערש, אמאל קען מען לערנען און דאווענען, אמאל קען מען רעדן צום אייבערשטן, און אמאל דינט מען דעם אייבערשטן מיט'ן זיך צוריק האלטן פון טון וואס מען טאר נישט, דער עיקר איז אז מען זאל נישט פארברענגן די צייט.

און אין "די זעלבע פלאץ" - דער אייבערשטער איז איבעראל, אויף יעדע פלאץ, און דערפאר כדי צו תשובה טון קען מען ווייטער בלייבן אויפ'ן זעלבן פלאץ און אויפ'ן זעלבן מצב, דער עיקר דארף מען נאר פפענען דאס מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, און דאס איז די וועג וואס פירט דעם מענטש צום אייבערשטן אז ער זאל ווערן אן ערליכער איד.

מען דארף אבער אויך געדענקן איינס פון די וויכטיגסטע יסודות פון תשובה, אז דעם אייבערשטן'ס רחמנות איז אן קיין גרעניץ. און דערפאר, וואסערע עבירות א מענטש האט נאר אפגעטון, אפילו ער האט געטוהן די ערנסטע עבירות, האט דער אייבערשטער נאכאלץ רחמנות אויף אים און ער קען נאך אלץ תשובה טון.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"א) אויף דעם וואס עס שטייט אין זוהר הקדוש אז אויף די עבירה פון פגם הברית רחמנא ליצלו העלפט נישט קיין תשובה, האט דער רבי געזאגט אויף דעם אז קיינער פארשטייט נישט דעם פשט אין דעם זוהר נאר ער, און ער זאגט אז עס העלפט יא תשובה אויף דעם, אפילו ווען דער מענטש האט זייער אסאך געזינדיגט.

און רבי נתן איז עס מסביר (ליקוטי הלכות תפלים, ה"ד, אות ד) אז דאס איז דער נסיון פונעם מענטש, אז ער דארף הערן אז עס העלפט נישט קיין תשובה, און דער אייבערשטער וויל זען וואס דער מענטש גייט יעצט טון. אויב דער מענטש האט נישט קיין שכל, און אזוי ווי ער הערט אז העלפט נישט קיין תשובה געבט ער אלעס אויף, דאן ווערט ער טאקע פארפאלן פון ביידע וועלטן. אויב אבער דער מענטש איז קלוג און ער ווייסט אז דאס איז זיין נסיון, און ער קוקט נישט אויף קיין שום זאך נאר ער שטארקט זיך צוריק צו גיין צום אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער זיכער אננעמען זיין תשובה און ער וועט אלעס פארעכטן און האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דערפאר, אויב הערט מען פון איינעם, נישט קיין חילוק פון וועם, אז עס איז דא אמאל אויף א געוויסע גאר גרויסע עבירה וואס אויף דעם העלפט שוין נישט קיין תשובה, "אויב דו האסט געטון דאס און דאס, קענסטו שוין נישט תשובה טון", דארף מען וויסן אז יענער מענטש איז נאר א שליח פונעם סמך-מם צו דערווייטערן דעם מענטש פונעם אייבערשטן, און מען טאר זיך צוהערן צו אים, דער אייבערשטער האט נישט געשטעלט קיין שום מענטש אויפ'ן גן עדן און גיהנם, צו קענען זאגן ווער עס גייט וואו. דערפאר קען קיין שום מענטש נישט זאגן ווער עס קען יא תשובה טון אדער נישט, דאס ווענדט זיך נאר אינעם אייבערשטן, און דעם אייבערשטן'ס רחמנות איז אן א שיעור, און ער נעמט אן יעדן וואס טוט תשובה.

רבי נתן איז די ערשטע מאל געקומען צום רבי'ן אין די סליחות טעג פאר ראש השנה, ווען ער האט געהערט אז ביים רבי'ן איז דער עיקר צו קומען צו אים אויף ראש השנה, איז ער געקומען דעמאלט די ערשטע מאל אויף ראש השנה, און ער איז שוין דארט געבליבן אויף גאנץ עשרת ימי תשובה.

אין איינע פון די טעג איז ער אריין צום רבי'ן, און זיך אויסגערעדט זיין גאנצע הארץ, אלעס וואס גייט אויף אים אדורך, דער רבי האט אים מחזק געווען, און האט אים געזאגט געוויסע הנהגות ווי אזוי זיך צו פירן, דערנאך האט אים דער רבי ארויסגענומען אויפ'ן גאס פאר א שפאציר, און דער רבי האט אים זייער מחזק געווען.

אינצווישן האט דער רבי ארויף געלייגט זיין הייליג האנט אויף רבי נתן'ס אקסל, און אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד!"

האט רבי נתן געזאגט, אז דאן האט ער פארשטאנען אז ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד, ווייל וואס עס וועט נאר אויף אים אדורך גיין, וואס דער יצר הרע וועט אים וועלן צוברעכן, וואסערע שטערונגען ער וועט נאר האבן, וועט ער אלעס דערציילן פארן אייבערשטן, און בעטן דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן.

וואויל איז דער מענטש וואס כאפט זיך באצייטנס ווייל קיינער ווייטע ווייטע ווען עס וועט קומען זיין צייט, אזוי ווי ר' אליעזר האט געזאגט (שבת קכ"ג.) "טו תשובה איין טאג פאר'ן שטארבן" האבן אים זיינע תלמידים געפרעגט, "מען ווייסט דאך נישט ווען מען גייט שטארבן?" האט ער געענטפערט: "דאס האב איך טאקע געמיינט, טו היינט תשובה, ווייל אפשר מארגן וועסטו שטארבן, אזוי וועסטו יעדן טאג תשובה טון".

(שיחות מהר"ש ערך תשובה חלק ח', י"ב, א)

דַּעְרַהֲאֵלֵט זִיךְ

א

הַאָסֵט אַלֶּס פֶּאַרְלוֹוִירן? דַּעְרַהֲאֵלֵט זִיךְ!

דַּעַר הַיִּילִיגֶער רַבִּי הַאָס דַּעְרַצִּיילט (סְפִיר מִכְבֵּי אוֹר, סְפִירִים נְפִילִים, ב'): עָס איז גַּעוּנען אַן אַרעמאַן וואָס הַאָס זיך מִפְּרַנְס גַּעוּנען פֿון פֶּאַרְקויפֿן עֶרד צו מאַכן דַּערפֿון לַיִם, עַר פֿלעגט אויפֿזוכֿן די סְפִעֲצִיעֵלע זאַמד וואָס מַעַן מאַכט פֿון דַּעם לַיִם, און עַר פֿלעגט דָאָס פֶּאַרְקויפֿן.

אַינמאַל בִּשְׁעֵתוֹן גִּרָאָבן הַאָס עַר גַּעטראָפֿן זייער אַ טייערע שְׂטִיין, עַר הַאָס גַּעוואַלט פֶּאַרְקויפֿן דַּעם שְׂטִיין, הַאָבן אים די צירונג סוּחֶרִים גַּעזאַגט אַז דָאָס איז ווערד אַזוי סאַף גַּעלט, אַז עָס איז נישט דאָ אַיִן די גאַנצע לאַנד איינער וואָס זאַל הַאָבן דָאָס גַּעלט צו קענען באַצאַלן פֿאַר אַזאַ טייערע דיימאַנט שְׂטִיין, נאַר אַיִן לאַנדאַן, אינעם עיר הַמְלוּכָה, וועט מַעַן קענען אָפֿקויפֿן פֿון אים דַּעם שְׂטִיין. וויבאַלד עַר איז גַּעוּנען זייער אַרעם, עַר הַאָס נישט גַּעהאַט קיין גַּעלט צו פֶּאַרן קיין לאַנדאַן, הַאָס עַר פֶּאַרְקויפֿט אַלֶּס וואָס עַר הַאָס פֶּאַרמאַגט, ביז עַר הַאָס צוזאַמגעקליבן אַביסל גַּעלט, און עַר הַאָס מיט די גַּעלט גַּעדוּנגען אַ פֶּערד און וואָגן וואָס זאַל אים פִּירן צום ים פֶּאַרט.

ווען עַר איז אַנגַעקומען צום פֶּאַרט הַאָס עַר שוין נישט גַּעהאַט קיין גַּעלט פֿאַר אַ טיקעט, און ווען עַר הַאָס גַּעוואַלט אַרויפֿגיין אויפֿן שִׁיף הַאָס מַעַן אים נישט אַרויפֿגעלאָזט, ווייל עַר הַאָס נישט גַּעהאַט קיין גַּעלט. הַאָס עַר גַּעבעטן מַעַן זאַל אים צולאַזן צום שִׁיפֿס קאַפיטאַן, עַר הַאָס גַּעוויזן דַּעם דיימאַנט שְׂטִיין פֶּאַרן שִׁיפֿס קאַפיטאַן, און עַר הַאָס אים גַּעזאַגט אַז עַר איז גאַר אַ גרויסער ביזנעס מאַן און עַר הַאָנדלט מיט'ן קעניג. גלייך הַאָס אים דַּער שִׁיפֿס קאַפיטאַן אַרויפֿגעלאָזט אויפֿן שִׁיף און עַר הַאָס גַּעהייסן די מִשְׁרָתִים מַעַן זאַל אים גַּעבן דַּעם שַׁעֲנֻסֶטן צימער, און אים מִכְבֵּד זיין מיט גרויס מִכְבֵּד.

דַּער איד פֿלעגט זיך שפּילן מיט'ן דיימאַנט שְׂטִיין בִּשְׁעֵת עַר הַאָס גַּעגעסן, דָאָס פֿלעגט אים מאַכן אַפּעטיטליך, ביז איינמאַל הַאָס עַר איינגעדרימלט אַינמיטן עָסן, און עַר הַאָס נישט באַמערקט ווי דַּער מִשְׁרָת רוימט אַפֿ דַּעם טיש מיט'ן דיימאַנט אינאַיינעם, און אַלֶּס אַריין גַּעוואַרפֿן אין וואַסער. דַּער איד וועקט זיך אויף און זעט אַז עַר הַאָס אַלֶּס פֶּאַרלוירן, עַר איז גַּעוואָרן זייער צַעבראַכן, עַר איז שיעור נישט אַראָפֿ פֿון זינען, עַר הַאָס גַּעטראַכט צו זיך: "זעצט ווען דַּער שִׁיפֿס קאַפיטאַן וועט זיך דַּערוויסן אַז אַיך האָב גאַרנישט, וועט עַר מיר אַריין וואַרפֿן אין וואַסער, וואָס קען אַיך דאָ טוֹן?" הַאָס עַר אָפֿגעמאַכט ביי זיך אַז עַר וועט זיך מאַכן פֶּרייליך, עַר וועט זיך מאַכן קאַילו עַר איז רייך, און עַר הַאָס נאַכאַלץ ביי זיך דַּעם דיימאַנט שְׂטִיין.

דַּער שִׁיפֿס קאַפיטאַן פֿלעגט אַלץ אַריין קומען צו אים אין צימער שמועסן מיט אים, און דַּער איד הַאָס זיך ווייטער גַּעמאַכט פֶּרייליך פֿונקט אַזוי ווי פֿריער; אַיִן טאַג זאַגט אים דַּער שִׁיפֿס קאַפיטאַן: "אַיך זע אַז דו ביסט אַ קלוגער מענטש, וויל אַיך דיר פֶּאַרטרויען מיט אַ גרויסן סוד, אַיך האָב דאָ אינעם שִׁיף אַסאַף סחורה וואָס אַיך קען נישט אַריין ברענגען אין לאַנדאַן, ווייל מַעַן איז מיר חושד אַז אַיך גנבֿע דָאָס, אַיך וועל עָס איבערשרייבן אויף דיין נאַמען און מיר וועלן זיך שפּעטער פֶּאַררעכענען". אַזוי האָבן זיי גַעטוּן; נאַכ'ן אַנקומען קיין לאַנדאַן הַאָס דַּער שִׁיפֿס קאַפיטאַן גַּעכאַפט אַן האַרץ אַטאַקע, און דַּער איד איז גַּעבליבן מיט אַלֶּע פֶּאַרמעגנס וואָס עַר הַאָס אים איבערגעשריבן און עַר איז גַּעוואָרן אַ גרויסער עושר.

דַּער רַבִּי הַאָס אויסגעפֿירט די מעשֶׂה מיט די ווערטער: "די דיימאַנט שְׂטִיין איז נישט גַּעווען דַּעם איד'ס, וְהָא רֵאִיָּה עַר הַאָס דָאָס פֶּאַרלוירן; די סחורה פֿונעם שִׁיף הַאָס גַּעהערט פֶּאַרן איד וְהָא רֵאִיָּה עַר הַאָס דָאָס באַקומען; און ווי אַזוי איז עַר גַּעוואָרן אַזוי רייך? נאַר ווייל עַר הַאָס זיך דַּערהאַלטן."

דַּער רַבִּי הַאָס נישט אויסגעפֿירט דַּעם נמשל, ווייל יעדער איינער הַאָס אַן אַנדערע נמשל, און אַפּילו ביים מענטש אַליינס טוישט זיך דַּער נמשל יעדע שְׂטִיך צייט; איינער פֶּאַרלירט זיין גַּעלט, איינער פֶּאַרלירט אַ שידוך, איינער פֶּאַרלירט קינדער, דאַרף מַעַן גַּעדענקען וואָס דַּער איד הַאָס גַּעטוּן ווען עַר הַאָס פֶּאַרלוירן דַּעם דיימאַנט שְׂטִיין, עַר הַאָס זיך גַּעמאַכט פֶּרייליך, עַר הַאָס ווייטער גַּעשפּילט עושר, עַר הַאָס ווייטער גַּערעדט מיט'ן שִׁיפֿס קאַפיטאַן קאַילו מַעַן מיינט נישט אים, דַּערפֿאַר הַאָס עַר זוכה גַּעווען צו ווערן רייך וכו'.

ספּעציעל איז דָאָס וויכטיג צו גַּעדענקען ווען אַ איד שפּירט אַז עַר הַאָס פֶּאַרלוירן דַּעם אייבערשטן, עַר שפּירט אַז עַר איז גַּעוואָרן דַּערווייטערט פֿונעם אייבערשטן, עַר שפּירט אַז עַר איז שוין דורכגעפאלן מיט אַזויפיל עבירות, עַר

הַאָס שוין אַזויפיל גַּעזינדִיגט קעגן דַּעם אייבערשטן, אַז עָס זאָכט זיך אים אַז עַר איז שוין גַּענצליך פֶּאַרלוירן, עַר וועט שוין קיינמאַל נישט קענען צוריק קומען און ווערן אַן ערליכער איד.

דאַרף זיך אָבער דַּער איד זייער שטאַרק און זיך מחזק זיין, עַר דאַרף זיך האַלטן ווייטער פֶּרייליך, עַר דאַרף זיך האַלטן ווייטער אין אַ גוטע גיסטע, ווי קאַילו גאַרנישט הַאָס פֶּאַסירט. עַר זאַל ווייטער פֿרובירן צו טוּן כאַטש אַביסל וויפיל עַר קען, אַריינכאַפֿן כאַטש עפּעס תּוֹרָה און תּפִּילָה, אַריינכאַפֿן כאַטש אַביסל מַצוֹת ומעשֶׂים טובֿים; און אויב וועט עַר דָאָס טוּן, עַר וועט זיך האַלטן ווייטער פֶּרייליך און פֿרובירן אַריינצוכאַפֿן כאַטש אַביסל גוטע זאַכן וויפיל עַר קען, דאַן וועט עַר זוכה זיין צו גאַר שיינע זאַכן אין לעבן.

די גאַנצע בְּרִסְלָבֵיךְ חסידות באַשטייט פֿון איין וואַרט - "הַתְּחַזְקוּת!". אַ מענטש זאַל זיך דַּערהאַלטן אַפּילו עָס גייט אויף אים אַריבער שווערע ביטערע צרות. דָאָס לערנט אונז דַּער רַבִּי, מיר זאַלן זיך "דַּערהאַלטן", אַפּילו ווען מַעַן הַאָס גאַרנישט, אַפּילו ווען מַעַן איז אַזוי ווי דַּער איד אויפֿן שִׁיף אַן קיין איין פֿרוּטָה, אַן גאַרנישט, יעדע רגע קען מַעַן אים אַריין וואַרפֿן אין וואַסער וכו', דאַך איז עַר גַּעזינען און גַּעשמועסט מיט'ן קאַפיטאַן אַזוי ווי עַר איז אַ גרויסער עושר און הַאָס גַּעשעפּטן מיט'ן קעניג.

ב

קיינמאַל נישט ווערן צעפאלן

דַּער הייליגער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹתְרָן, חלק ב', סימן מ"ח): "צריף להיות עקשן גדול בעבודת השם, לבלי להניח את מקומו, והיגו מעט מקצת עבודתו שהתחיל, אף אם יצבר עליו מה", אַ מענטש דאַרף זיין זייער אַ גרויסער עקשן נישט אַפּצולאַזן זיין עבודת השם, סיי אין תּוֹרָה און סיי אין תּפִּילָה, "וְחֹזֵר דְּבַר יְהוָה הֵיטֵב, פִּי תִפְתָּרָךְ לְזֶה מֵאֵד כִּשְׁתַּחֲוִיל קִצַּת בַּעֲבֹדַת הַשֵּׁם", גַּעדענק גוט וואָס אַיך זאַג דיר - זאַגט דַּער רַבִּי - ווייל ווען דו וועסט אָנהייבן דינען דַּעם אייבערשטן וועסטו דָאָס דאַרפֿן גוט וויסן, "כִּי צָרִיף עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד, לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ, לֶאֱחֹז עֲצָמוֹ לְעַמֵּד עַל עַמְדוֹ", ווייל מַעַן דאַרף זיין אַ גרויסער עקשן נישט אויפֿצוהערן דינען דַּעם אייבערשטן ווען עָס גייט אַריבער ספּיקות און בלבולים וכו' וכו', מַעַן דאַרף זיך האַלטן זייער שטאַרק מיט אַלֶּע כּוּחוֹת.

אַ איד דאַרף זיך שטאַרק צו רעדן אַלעמאַל צום אייבערשטן; אַפּילו ווען מַעַן שפּירט נישט קיין טעם אין דַּעם, דאַרף מַעַן זיך ווייטער האַלטן שטאַרק און זיך אויסרעדן דָאָס האַרץ צום אייבערשטן. דַּערהאַלטן פֶּאַרן אייבערשטן אַלֶּס וואָס מַעַן גייט אַריבער; מַעַן טאַר נישט קוקן אויף קיין געפילן, צי מַעַן שפּירט יא א טעם צי מַעַן שפּירט נישט קיין טעם אין דַּעם, און אַפּילו ווען עָס זאָכט זיך אַז מַעַן דאַרף דיר נישט האָבן און מַעַן איז דיר מרחק וכו', דאַרף מַעַן ווייטער ממשֶׁיף זיין מיט די הייליגע עבֹדָה.

מַעַן זאַל זיך נישט איינרעדן אַז די הייליגע צדיקים האָבן נישט גַּעהאַט די שווערע נסיונות, אַלֶּע צדיקים האָבן גַּעהאַט די שוועריקייטן און נאָך אַסאַף מער נסיונות ווי מיר האָבן, דאַך האָבן זיי ווייטער גַּעדינט דַּעם אייבערשטן.

דַּער הייליגער רַבִּי פֿלעגט אַסאַף שמועסן מיט אונזערע לייט פֿון זיינע מְרִיגוֹת, עַר פֿלעגט זיי דַּערהאַלטן צו וואָס עַר הַאָס אַלץ זוכה גַּעווען; דַּער רַבִּי פֿלעגט שמועסן פֿון זיך, פֿון זיינע מְרִיגוֹת און השגות, ווייל דַּער רַבִּי הַאָס גַּעוואַלט מיר זאַלן אים וועלן נאַכמאַכן. דורכדעם וואָס מַעַן וועט הערן צו וואָס אַ מענטש קען זוכה זיין, וועלן אַלֶּע פֿרובירן אים נאַכצומאַכן.

איינמאַל ווען דַּער רַבִּי הַאָס דַּערהאַלטן איבער זיינע מְרִיגוֹת וכו', זענען גַּעווען מענטשן וואָס האָבן גַּעזאַגט פֶּאַרן רַבִּי: "איר זענט צוגעקומען צו גרויסע מְרִיגוֹת און השגות ווייל איר זענט אַן אייניקל פֿון דַּעם הייליגן בעל שם טוב זכותו גַּן עליו, איר זענט אַן אייניקל פֿון הרב הקדוש רַבִּי נחמן הורוועגער זכותו גַּן עליו, און פֿון נאָך צדיקים, דָאָס איז די סיבָה פֶּאַר וואָס איר הַאָס זוכה גַּעווען צו די גרויסע מְרִיגוֹת", שרייבט רַבִּי נחמן (שבחי הר"ן סימן כ"ו): "יעדעס מַאֵל ווען דַּער רַבִּי הַאָס גַּעהערט אַז מענטשן זאַגן אַז עַר איז צוגעקומען צו זיינע גרויסע מְרִיגוֹת ווייל עַר איז געבוירן מיט אַ הויכע נשמה, אַדער מצד יחוס, פֿלעגט דַּער רַבִּי זייער מקפיד זיין, און גַּעזאַגט: 'אַיך בין צוגעקומען צו וואָס אַיך בין צוגעקומען, נישט ווייל אַיך שטאַם פֿון אַזעלכע גרויסע זיידעס, און נישט צוליב מיינ נשמה וכו', נאַר ווייל אַיך האָב זייער אַסאַף גַּעהאַרעוועט, און יעדער מענטש קען זוכה זיין צו דַּעם'".

דַּער רַבִּי הַאָס בפירוש גַּעזאַגט (שבחי הר"ן סימן כ"ה): "אַפּילו אַם הִיָּה ממשפּחה הַיְהוּדָה שְׂבִישְׂרָאֵל, הִיָּה זוכה גַּם לַן למה שזכה על ידי עצם עבֹדָתוֹ ויגיעתו,

המשך פון דער
אביסל זען ביים לערנען די
הייליגע ספרים פון רבי'ן.
לז

זיין גאנץ לעבן פלעגט דער
הייליגער רבי לערנען גאר
אסאך, ער איז פסדער
אייבערגעגאנגען אלע חלקים
פון די הייליגע תורה. אפילו
ביים סוף פון זיין הייליג לעבן,
ווען ער איז שוין געווען זייער
קראנק, האט ער אויך געלערנט
גאר אסאך תורה.

כאטש וואס דער רבי איז
געווען זייער פאנומען מיט
דעם וואס ער האט זיך
אפגעגעבן מיט זיינע מענטשן,
ער האט אסאך גערעדט מיט זיי
און זיי מקרב געווען צום
אייבערשטן, און כאטש וואס
זיין מח איז שטענדיג געווען
פאנומען מיט גרויסע און
הויכע השגות, פון דעסט וועגן
האט ער נאך געהאט גענוג צייט
צו לערנען אסאך תורה
פשוט/ערהייט יעדן טאג.

דער גרעסטער חידוש איז
געווען אז ער איז קיינמאל נישט
געווען טרוד און אנגעצויגן, ער
האט אלץ געהאט צייט פאר
אלעס, מיט א געוואלדיגע
רויאגקייט און ישוב הדעת.

לח

ער פלעגט אלץ לערנען
זייער שנעל, אין איין שעה
פלעגט ער לערנען עטליכע
בלעטער שלחן ערוך, מיט אלע
מפרשים ארום וואס זענען
געדרוקט אויפ'ן דף, דער טורי
זהב, מגן אברהם, באר הגולה,
פרי חדש, און עטרת זקנים, אין
דאס גלייכן ביי די מפורשים אין
די אנדערע חלקים אין שלחן
ערוך.

דער רבי האט געזאגט אז
בשעת דער עולם גרייט זיך צו
צום דאווענען אינדערפרי, ווי
לאנג מ'ווארט אז דער עולם
זאל זיך צוצאמקומען צום
דאווענען, אין די צייט האט ער
שוין אפגעלערנט עטליכע
בלעטער שלחן ערוך.

די זעלבע איז געווען ביי
אלע זאכן וואס דער רבי האט
געלערנט, סיי גמרא סיי שלחן
ערוך און אנדערע ספרים, האט
ער אייביג געלערנט זייער זייער
שנעל.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

אין אראפפאלן, וועט ער ביים סוף זוכה זיין צו זיין א לויטערער ריינער איד.
ווען א איד וויל זיך זעמען אין די הענט אריין, ער וויל זיך אפלאזן פון זיינע שלעכטע מעשים און זיך אנהויבן פירן ערליך, דאן וועט
עס אים נישט גיין אזוי גרינג, דער יצר הרע קען נישט לייך אז דער איד וויל זיך אפרייסן פון אים, און ער וועט פרויבירן מיט אלע
כוחות צו צעברעכן דעם מוט פון דעם מענטש, און מאכן אז דער מענטש זאל מער נישט וועלן אפילו זיך שטארקן און צוריק קומען
צום אייבערשטן.

וואס האסטו געמיינט? אז דער יצר הרע וועט דיר לאזן אנוועק גיין פון אים אזוי גרינגערהייט? דו ביסט דאך געווען בעסטע חברים
מיט אים, און יעצט ווען דו ווילסט אנטלויפן פון אים מיינסטו אז ער וועט דיר לאזן אנטלויפן? ער וועט דיר זיכער נישט אפלאזן, ער
וועט דיר אראפ ווארפן נאכאמאל און נאכאמאל; אזוי גייט א מלחמה, א פאטש פאר דיר, א פאטש פאר מיר, א קנאק פאר דיר, א קנאק
פאר מיר; דער עיקר איז ווער עס געבט דעם לעצטן פאטש.

יעדעס מאל דו וועסט וועלן אנהויבן א גייע לעבן, וועט ער צוריק קומען צו דיר און ווייטער ברענען אין דיר; דער עיקר דאך מ'ען
האלטן קאפ אויף איין וואך: "אויף געב נישט אויף"; "אויף גיי נישט אנוועק פונעם אייבערשטן"; א מענטש דאך מ'ען זיין ביי זיך אזוי
שטארק אין די אמונה, אז אפילו ער שפירט ווי מען טרייבט אים אנוועק פון די קדושה, מען איז אים מרחק מיט אלע סארט התרחקות,
מיט דעם אלעם זאגט ער: "איך לאז נישט אפ מיינע גוטע רצונות, איך וויל נאך אלץ זיין אן ערליכער איד".

דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט פאר זיין זון רבי אלעזר (מקובץ זוהר, תיקון י"ג, כ"ט): די אידן זענען צוגעגליכן צו א
קעניג וואס האט מלחמה געהאלטן מיט אסאך פעלקער, און מען האט נישט געוואוסט ווער עס האט פאזיגט די מלחמה, "אמר,
תסתכלון באלוין דרשימינו במאני קרבה בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא", האט מען געזאגט א סימן, מען זאל קוקן ווער עס האלט די
געווער אין די הענט - דער האט מנצח געווען. די זעלבע איז ווען מען זעט די אידישע קינדער האלטן די ד' מינים אין זייערע הענט,
דורכדעם ווייסט מען אז זיי האבן מנצח געווען די אומות העולם; פרעגט רבי נתן א שטארקע קש"א (ליקוטי תלכות, שפת הלקה ז', אות נ"ד):
לכאורה, ביי א מלחמה, ווען מען זעט ווער עס האט איינגענומען דעם מדינה און אויסגע'הרג'עט זיינע פיינט אזוי ווייסט מען ווער עס
איז דער געווינער, ממילא וואס איז די שאלה ווער עס האט מנצח געווען; נאך איז שווער, וואסער ער מין תירוץ איז דאס אז ווער עס
האלט די געווער אין די האנט דער האט געווינען, אדרבה, ווער עס האט געווינען די מלחמה דאך שוין נישט האלטן קיין געווער, און
ווער עס האלט נאך יא די געווער איז א קלארער סימן אז ער האט נאך נישט געווינען די מלחמה? ! ענטפערט רבי נתן זייער שיין, אין
הכי נמי, סתם אזוי ביי א מלחמה נאכדעם וואס מען איז מנצח דעם שונא דאך מען טאקע שוין נישט קיין געווער, אבער ביי די מלחמת
היצר וואס גייט אן א גאנץ לעבן, איז דער עיקר נצחון אז מען געבט נישט אויף צו קעמפן; ווער איז דער געווינער? דער וואס לאזט
נישט אפ דעם געווער, און ווי לאנג מען האלט דעם געווער - וואס דאס איז תפילה, אזוי ווי עס שטייט (בראשית מ"ח, כ"ב): "בתרבי
ובקשתי", זאגט דער תרגום: "בצלוחי ובכעותי" - ווייזט דאס אז דער איז דער געווינער; דאס זאגט דער זוהר: "מאן נצח דינא?" ווער
איז דער געווינער? דער וואס האלט די געווער אין האנט.

ד

ארויס פון די בלאטע

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כ"ט): "זאפלו פלעגן לעפעם לתוף רפש נטיט, שקשה לו מאד לצאת משם", אפילו מען
פאלט אריין אין א בלאטע וואס עס איז שווער ארויס צו גיין דערפון, "צוצקין, וצוצקין, וצוצקין!" וואס בלשון אשכנז בוד הלשון (רבי
נתן פרענגט אראפ דעם לשון אין אידש אזוי ווי דער רבי האט דאס געזאגט): "און אפלו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט
מען, און מע שרייט, און מע שרייט"; דאס איז די עצה ווי אזוי מען קען ארויס קריכן פון עבירות, מען זאל שרייען צום אייבערשטן
נאכאמאל און נאכאמאל: "העלה מיר טאטע, נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע, נעם מיר ארויס פון מינע עבירות".

דערפאר, אויב דו ביסט נעבעך אריין געפאלן אין א געדעכטע בלאטע, דו זינד'יגסט מיט הארבע עבירות רחמנא לצלן; און נאכדעם
איז עבירה גוררת עבירה - איין עבירה שלעפט דאס צווייטע, דאס שלעפט דיר נעבעך צו נאך עבירות, האסטו נאר איין עצה: "פאלג
דעם רבי'ן", שריי צום אייבערשטן: "העלה מיר טאטע, נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע, נעם מיר ארויס פון מינע עבירות"; אזוי
זאלסטו שרייען צום אייבערשטן ביז דו וועסט ארויס קריכן פון דינע עבירות.

עס איז פאקאנט די מעשה וואס איז געווען ביים רבי'ן (מהו מוה"ר, סימן תמ"ז) אז א איד איז געקומען צום רבי'ן און זייער געוויינט אז ער
ליגט אין א טיפע בלאטע, ער זינד'יגט נעבעך און טוט זייער גראבע עבירות, און ער וויל דער רבי זאל אים העלפן ארויס קריכן פון זיין
בלאטע. האט אים דער רבי געזאגט: "דו טו גוטס, און די שלעכטס וועט פון זיך אליינס אנוועק פאלן"; דאס איז די וועג פון הייליגן
רבי'ן, מען זאל עוסק זיין אין תורה תפילה וועט די שלעכטס אליינס אנוועק פאלן.

ספעציעל ווען א איד איז זוכה צו לערנען אביסל די הייליגע תורה, דער יצר הרע האט זייער מורא פון לימוד התורה ווייל ווען מען
לערנט תורה ווערט ער אויס, פארט ווען מען לערנט א דף גמרא ווערט ער אינגאנצן פארברענט, דערפאר וועט ער אלעס לאזן טון אבי
מען זאל נישט לערנען א דף גמרא יעדן טאג.

דורך די הייליגע תורה קען מען ארויס קריכן פון אלע עבירות; דער הייליגער רבי נתן זאגט (ליקוטי תלכות, תכירות ומבלות, ב' אות י"ב):
"זאפלו מי שנפל למקום שנפל, והוא רחוק מאד מהשם יתברך על-ידי מעשיו הרעים, אף-על-פי-כן יכול להתקרב להשם יתברך בקל
על-ידי לימוד התורה הקדושה, כי התורה הקדושה יורדת אפלו למי שהוא בעמקי הקלפות, בשאל תחתיית, חס ושלום. ומעוררת אותו
ומקרכת אותו להשם יתברך", אפילו ווער עס איז אראפ געפאלן אין שאל תחתיית חס ושלום און האט זיך דערווייטערט פונעם
אייבערשטן דורך זיינע שלעכטע מעשים, קען ער דורך די תורה גרינג צוריק קומען צום אייבערשטן, ווייל די תורה וועקט אויף דעם
מענטש ער זאל צוריק קומען צו די קדושה, "והכלל, שהתורה הקדושה היא יורדת אפלו בעמקי תהום לעורר אפלו את הפחות
שבפחותים, להשם יתברך. על-ידי עסק התורה - יכולין להתקרב להשם יתברך אפלו בעמקי תהום שאל תחתיית, חס ושלום", אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (ברכות כ"ב): "אין דברי תורה מקבלין טמאה, ועל-כן אפלו הנזבין והמצרעים וכו' עוסקין בתורה וכו' - גם קומט
מרבם זיין אז אפילו די מענטשן וואס זענען נעבעך 'בסטרטא דמסבבתא', דארפן אויך לערנען תורה, "כי התורה תגרב גם אותם
להשם יתברך", ווייל די תורה וועט זיין אויך מקרב זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי די תורה זאגט (דברים ל"א, י"ד-כ"א): "והסתמתי פני וכו'
וענתה השירה הזאת לפניך וכו', וי לא תשכח מפי וכו'", אפילו ווען אידן זינד'יגן חס ושלום און דורך זייערע עבירות ווען זיי
דערווייטערט פונעם אייבערשטן, עס ווערט אן הסתרת פנים חס ושלום, דאך וועלן זיי זיך צוריק קען צום אייבערשטן דורך די
הייליגע תורה, אזוי ווי עס שטייט "וענתה השירה הזאת וכו' פי לא תשכח" וכו'. עיין שם.

אין אנהייב וועט מען טאקע נישט האבן קיין געדולד צו זיצן אויף איין פלאץ מיט א משניות אדער גמרא וכו', ווייל ווען מען
זינד'יגט אין עקלדיגע עבירות פון פנים הברית, הוצאת זרע לבטלה, רחמנא ליצלו, ווערט דער מענטש פול מיט גערוון, מען האט נישט
קיין געדולד צו זיצן אויף איין פלאץ, אויך וועט זיין שווער צו קאנצעטרירן דעם מח צו פארשטיין וואס מען לערנט - דאך זאל מען
לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה. זאגן די ווערטער אפילו אן פארשטיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ע"ו): "אין צריכין
בלמוד, רק האמידה לבד; לומר הדברים פסדרי, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די
ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין; אזוי וועסטו זוכה זיין זיך אפצולאזן פון דינע שלעכטע מעשים

נעם אן די צוויי צעות פון רבי'ן; שריי צום אייבערשטן און לערן אביסל די הייליגע תורה, ספעציעל זאלסטו זאגן אסאך משניות, וועסטו ארויס קריכן פון דיינע שולעכטע מעשים.

ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען יעדן טאג משניות וועט ער זוכה זיין צו זייער גרויסע זאכן. עס איז פארוואקסט אז דער הייליגער בית יוסף זכותו גיין עלינו האט זוכה געווען צו א מגיד פון הימל, דער מגיד פלעגט שטענדיג קומען לערנען מיט אים און אים זאגן מוסר נכו' אלעס בזכות משניות. דער הייליגער בית יוסף פלעגט זאגן זייער אסאך משניות, אמאל פערציג פרקים משניות און אמאל מער, קוק אריין אינעם ספר מגיד משרים (משלי סימן כ"ג, עמוד קס"א): "השכמתי כמנהגי לקרות במשניות, וקריתי כמו מ' פרקים", און נאכדעם האט זיך דער מגיד צו אים פארזיין; זעט מען צו וואס מען קען זוכה זיין ווען מען לערנט משניות.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות קדו', סימן ק"ו): "אפילו אהתן האנשים החוקים מן הקדשה מאד, שגלגדו במצודה רעה, עד שרגלין בעברות חס ושלום, רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שכולה להוציא אותם מן העברות שרגלין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום יום כף וקף, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד". אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כף וקף" וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שולעכט.

כל זמן א מענטש לעבט קען ער זוכה זיין צו פאררעכטן אלעט וואס ער דארף מתקן זיין. דער הייליגער צדיק רבי ישראל סאלאנטער זכותו גיין עלינו איז אמאל אריין שפעט ביינאכט צום שוסטער, ער האט זיך אנטשולדיגט אז ער קומט אזוי שפעט ביינאכט, אבער בלית ברירה מוז ער נעצט קומען אין אזא שפעטע שעה ווייל זיין שוף האט זיך ממש נעצט צערקסן און ער וויל וויסן צי ער קען דאס נאך פאררעכטן. האט זיך דער שוסטער אנגערוקן: "כל זמן די ליכט ברענט נאך, קען איך עס נאך פאררעכטן"; רבי ישראל סאלאנטער זי"ע איז זייער נהדר געווארן פון די ווערשטער, ער האט געטראכט צו זיך: "דאס מיינט מען מיר; דאס איז א פת קול וואס זאגט מיר אז כל זמן די ליכט ברענט, דאס הייסט, ווי לאנג א מענטש לעבט, זיין נשמה איז אין אים, וואס די נשמה ווערט אנגערוקן א ליכט אזוי ווי עס שטייט (משלי כ', כ"ז): "גר ה' נשמת אדם", קען מען נאך אלעס פאררעכטן".

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ב): "אם אהה מאמין, שכולין לקלל", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, "תאמין שכולין לתקן", דארפסטו אויך גלייבן אז דו קענסט פאררעכטן.

דער הייליגער תנא רבי עקיבא האט געזאגט (פסחים מ"ט): "מי יתן לי תלמיד חכם, ואנשכנו פתמור", פאר איך האב געלערנט תורה האב איך אזוי פיינט געהאט א תלמיד חכם, אז איך האב אים געוואלט פארציין אזוי ווי אן אייזל <<<<<<

המשך פון דף

און דער ראש ישיבה האט מערוד געווען מיזאל אויסנען יעדע מינוט וואס מוויילט דא אין אומאן, זיך אויסצובעטן א גוט געבענטשט יאר.

שב"ק אינדערפרי האט ר' יושע אליעזר גליק געגעבן א נאמען ביי קריאת התורה, און האט געגעבן קידוש נאכ'ן דאווענען. ביים קידוש האט דער ראש ישיבה פארגעלערנט סיפורי מעשיות (מעשה פונעם חכם ותם), און האט ספעציעל ארויסגעברענגט אז ווען מילעבט מיט די עצה פון "דאס איז מיין מעשה, און דאס איז יענעם מעשה", מ'קוקט נישט אויף א צווייטן, קען מען האבן א גוט לעבן אויף דער וועלט.

ביי שלש סעודות האט דער ראש ישיבה גערעדט פון די מעשה פון אלישע און גחזי ווי דער גענעראל פון ארם איז געקומען זיך אויסהיילן פון זיינע קרעץ און אלישע הנביא האט אים געהייסן זיך טובלען אינעם ירדן, און ער האט זיך אויפגערגעט "ביי אונז איז דא אסאך געזונטערע בעדער ווי די שמוציגע וואסער פון ירדן", אבער זיינע ארומיגע האבן אים געזאגט "וואס האסטו צו דערלייגן? פרוביר עס אויס", און ווען ער האט געפאלגט איז ער טאקע געהאלפן געווארן. א מענטש קען טראכטן אז "פאר מיינע שווערע עבירות מוז איך רייסן שטיקער פון מיר כדי תשובה צו טון", דער אמת איז אבער אז מ'דארף גלייבן אין א צדיק און פאלגן וואס ער זאגט בתמימות ובפשיטות, אפילו ווען מ'פארשטייט נישט וויאזוי דער תיקון ארבעט, מען דארף גיין צום ציון און זאגן די צען קאפיטלעך פון תיקון הכללי, און אזוי וועט מען זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס מ'האט קאליע געמאכט.

מוצש"ק האט דער ראש ישיבה פארגעלערנט דער שיעור אין גמרא. און 1:00 איז געווען סליחות "זכור בריה", דער בעל תפלה איז געווען הר"ר אברהם הערש וועבערמאן שליט"א פון קרית יואל.

נאך סליחות האט מען געגעבן פדיון נפש פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר עטליכע שעה, ביז 5:00 פארטאגס. אינדערפרי נאכן דאווענען, האט דער ראש ישיבה גענומען פדיון נפש פאר אלע וואס האבן נישט אנגעיאגט נעכטן, און דערנאך האט דער ראש ישיבה פארגעלערנט דער שיעור אין גמרא.

דערנאך איז דער ראש ישיבה געאנגען צום ציון זיך צו באטייליגן ביים "תיקון הכללי העולמי", וואס איז איינגעפירט געווארן אין די לעצטערע יארן אז צענדליגע טויזנטער אידן זאגן אויס אינאיינעם דעם תיקון הכללי ערב יום טוב ביי הצות. אזוי אויך זענען די קינדער געאנגען זיך באטייליגן ביים "תיקון הכללי העולמי", און געזאגט דעם תיקון הכללי אונטערן די אויפזיכט פון די מלמדים. דערנאך איז סערווירט געווארן א פיינער טעמיו.

ראש השנה ביים זמן איז מען זיך צוזאם געקומען צו מנחה, דער בעל תפלה צו מנחה איז געווען הר"ר יונה זינגער שליט"א, צו מעריב איז צוגעגאנגען הר"ר אברהם הערש וועבערמאן שליט"א. נאך מעריב איז דער עולם אריבער זיך אנווינטשן לשנה טובה ביים ראש ישיבה, וואס האט יעדן שוין אנגעווינטשן.

נאך א שיינע סעודה, האט זיך דער עולם געאייילט צו גיין שלאפן, כדי צו קענען אויפשטיין אינדערפרי פאר'ן עלות. פארטאגס איז מען אויפגעשטאנען 5:00, און 5:30 האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט דעם שיעור אין גמרא, און דערנאך האט מען זיך ארויסגעלאזט אינאיינעם צו גיין צום ציון, פארטאגס ווען ס'איז ליידיגער און מ'קען זיך אויסבעטן מיט מער ישוב הדעת.

8:15 איז געווען אדון עולם, פסוקי דזמרה האט געדאווענט הר"ר מרדכי היימליך, און דער ראש ישיבה האט געדאווענט שחרית און מוסף, וואס איז געווען זייער שוין, די בארימטע כאאר פון ישיבה אינאיינעם מיט די קינדער האבן זייער שוין מיטגעזינגען ביים דאווענען.

דער ראש ישיבה האט געזאגט א דרשה ביי תקיעת שופר, ער האט מערער געווען אויסצונען די געהויבענע מינוטן ווי עס דארף צו זיין, בשעת מען בלאזט שופר צומישט מען די טענות פונעם שטן, און ער קען נישט מקטרג זיין, און דערפאר איז עס זייער א גוטע צייט וואס מ'קען בעטן דעם אייבערשטן וואס מ'זויל, און איבערבעטן דעם אייבערשטן, אויך האט דער ראש ישיבה זייער שטארק געבעטן אז קיינער זאל נישט פיינט האבן א צווייטן, מען זאל זיך זייער דערווייטערן פון מחלוקת, אפילו ווען מ'האלט אנדערש פון יענעם, דארף מען זיך נאך אלץ ליב האבן.

דערנאך איז געווען א שיינע סעודה ווי מען האט געווענען אינאיינעם שיינע נגינים לכבוד יום טוב. מנחה פון 7:00, דער ראש ישיבה געזאגט א שיינע דרשה, צו וואס עס זענען געקומען צו גיין א גרויסער עולם. דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט איבער די גרויסקייט פון זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ער האט נאכגעזאגט וואס מוהר"ש פלענט אלץ זאגן מיטל-נאכט, אז דער צווייטער טאג יו"ט איז שוין דינא רפוא, מ'איז שוין נישט אזוי אויסגעמוטשעט ווי מ'איז געווען ביים אנקומען קיין אומאן נאך א שווערע נסיעה, און דערפאר זאל מען זען אויסצונען דעם טאג מיט תפלות ותחנונים און פועל'ן א גוט געבענטשט יאר, און אזוי ווייטער האט דער ראש ישיבה ארומגעזעט דברי חיזוק והתעוררות מיט די צעות פון הייליגן רבי'ן. נאך די געהויבענע סעודה האט איינער געפרעגט וועגן גיין צום ציון ביינאכט, האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ביינאכט איז נישט א פאסיגע צייט צו גיין צום ציון, ענדערש זאל מען זיך לייגן פרי, און גיין פארטאגס ווען ס'איז ריין.

כמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה, די זעלבע האט זיך איבערגע'חורט ביים צווייטן טאג יום טוב, דער עולם האט מיטגעהאלטן די געהויבענע תפלות, סעודות, שיעורים, און דרשות. פאר'ן זמן האט דער ראש ישיבה ווידער געזאגט א דרשה, ארויסברענגנדיג וואס מענטש אהיים פון דעם יום טוב אין אומאן, דער עיקר אז מיזאל מיטנעמען די צעות פון הייליגן רבי'ן אויך ווען גאנצע יאר, אויך ווען מ'גייט צוריק אהיים צום געווענליכן טאג טעגליכן שטייגער זאל מען געדענקען דאס וואס דער רבי לערנט אונז, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן און זיך אויפפירן ווי עס דארף צו זיין.

ויום טוב היו עושים בעצתם בשלום מן הקודש, מוצאי יו"ט האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פייערליכע טענין, און מ'האט געדאנקט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע זכ"י אז מיר זענען געווען אין אומאן אויף ראש השנה, און מיט'ן אייבערשטנס הילף האט מען אויפגעלייט א גוט געבענטשט יאר פאר זיך און פאר די גאנצע משפחה. מי שדיה אצילי על ראש השנה, ראו לו לשמוח כל השנה!

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה משה אריה שניטצלער הי"ו

צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב

הבחור החשוב בערל נ"ו

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען

פיל אידיש נחת געזונטערהייט

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה ליפא שווארץ הי"ו

צו די אפשען פון זיין זון איסר נ"ו למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען

פיל אידיש נחת געזונטערהייט מיט

דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה נחמן שמואל יאקאבאוויטש הי"ו

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען

פיל אידיש נחת געזונטערהייט מיט

דורות ישרים ומבורכים

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

שיינער יום טוב השנה אריבער אינעם נייעם בנין אין אומאן

א הערליכע יום טוב איז אריבער אויף תלמידי היכל הקודש דעם ראש השנה אין אומאן, מוהרא"ש ז"ל פלעגט אלץ זאגן אז דאס וואס דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן ש"ט) "אני אעשה מכם כיתות כיתות", מיינט נישט אז די כיתות דארפן זיך קריגן צווישן זיך, פארקערט, יעדער האלט זיך צוזאמען, אלע שעפן פונעם זעלבן לויטערן קוואל פון הייליגן רבי'ן, נאר יעדער טרעפט זיך פלאץ וואס קען מער אריינברענגען אין אים די לימודים פון הייליגן רבי'ן און אים דערנענטערן צום אייבערשטן, און אדרבה מ'דארף מחזק זיין איינער דעם צווייטן, לעבן באהבה ואהבה, און יעדער זאל מקבל זיין פון זיין משפיע וואס רעדט דאס בעסטע צו זיין הארץ.

דאס איז מקוים געווארן מיט'ן פולסטן שיינקייט ביי די תלמידי היכל הקודש, כאטש וואס מיר האבן ליידער פארלוירן מוהרא"ש ז"ע, האלטן זיך די תלמידים ווייטער אינאיינעם באהבה ושלוים. יעדער פרובירט ווייטער ממשיך זיין צו לערנען זיינע הייליגע ספרים, צו מקיים זיין זיינע הייליגע עצות. די חשובי תלמידי מוהרא"ש זענען ממשיך פארצולערנען די תורות פון הייליגן רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, און די תלמידי היכל הקודש זענען ווייטער מקבל יעדער איינער פון דעם פלאץ וואס רעדט דאס מערסטע צו זיין הארץ, און אזוי האט יעדער די ריכטיגע התחזקות זיך צו קענען שטארקן אין עבודת ה' אויפ'ן רבינעס דרך.

היי יאר אין אומאן האבן די תלמידי היכל הקודש זיך געהאלטן צוזאמען יעדער אויף זיין פלאץ וואו ער באקומט חיזוק און התעוררות במשך די גאנצע יאר. עס זענען געווען 4 באזונדערע לאקאלן פון בתי מדרשים פון היכל הקודש אין אומאן:

ביהמ"ד היכל הקודש "זכרון יהוה" אונטער דורך הרה"ח ר' יצחק לעווער שליט"א. דער ביהמ"ד איז געווען אין א גרויסער שאטער גאנץ נאנט צום ציון הק' נעבן די צענטראלער באס סטאפ, דארט וועט בעז"ה געבויט ווערן אינעם קומענדיגן יאר א גרויסער פערמאנענטער ביהמ"ד, און מקוה מיט אלע הצטרפות ער פון אכילה שתי' לילה.

בית המדרש היכל הקודש "חסדי חיים", וואס איז געווען אינעם גרויסן בנין פון מענאמעטער, ממש אונטערן ציון הק', אונטער דורך הרה"ח ר' נחמן שיק שליט"א, בנו בכורו פון מוהרא"ש ז"ל. אויך איז געווען א לאקאלער ביהמ"ד היכל הקודש "בית נתנאל", אינעם הויף פונעם אכסני' פון הרה"ח ר' אברהם חיים פארקאש שליט"א, אין צענטער פון אומאן, אויף די פושקינא גאס.

דערנאך איז געווען דער נייער בנין אונטער דורך ר' ראש ישיבה שליט"א, וואס איז פלאצירט געווארן ווייט ארויס פונעם צענטער, אויף דער בילאצערקווסקע גאס, א וועג פון בערך 20-25 מינוט צו גיין פון ציון דורך שטיילע נעסלעך פון קליינע הייזער ארומגענומען מיט ביימער און גראו.

דער יום טוב ראש השנה ביים ראש ישיבה שליט"א איז אריבער זייער שייין אויף אן הערליכן אופן, עס איז געווען אן אנגעפילטער סדר הויב ווי מען האט אויסגענוצט יעדע מינוט פון ווען מ'איז אנגעקומען ביזן אהיימגיין, מיט דאווענען, גיין צום ציון, סעודות, און שיעורי תורה.

דער בנין איז נאכנישט געווען פארטיג, און איז דעריבער געווען צוגערייט אויף א פראוויזארישער אופן. אבער עס געווען ב"ה צוגעשטעלט אלע געברויכן ברוחניות ובגשמיות. דער ריזיגער היכל בית המדרש איז געווען צוגערייט מיט הונדערטער זיין ערטער, און איז געווען ליכטיג און לופטיג. עס זענען געווען פינע באקוועמע נייע צענטער, געשמאקע מאכלים בהרחבה, און א פייער גרויסער מקוה, און ענוג שויערס.

רוב ציבור איז אנגעקומען קיין אומאן דאנערשטאג נאכט, עס איז געווען צוגעשטעלט א פייער נאכטמאל, מיט וואס מ'האט זיך מחי' געווען פונעם לאנגן וועג, און דערנאך האט מען געדאווענט מעריב און מען איז זיך גענאנגען צולייגן. אינדערפרי נאך א פייער מקוה און תפלת שחרית, איז געווען צוגעגרייט א געשמאקע פרישטאג.

אין אלע וואכן טעג איז געווען צוגעשטעלט א פראקטישער "שאטל ספריטער", וואס האט געברענגט און געטראגן דעם עולם צום ציון און צוריק אויף א פונקטליכער סקעדזשועל אהין און צוריק, יעדע 15 מינוט.

עש"ק נאכמיטאג האט דער ראש ישיבה פארגעלערנט דעם בארימטן שיעור אין א בלאט גמרא בבלי און ירושלמי, וואס דער ראש ישיבה לערנט פאר מיט א מוראדיגע געשמאק יעדן טאג, און איז ספעציעל באקאנט מיט די שיינע דברי חיזוק וואס דער ראש ישיבה נעמט ארויס פון יעדן בלאט גמרא.

נאכמיטאג איז געווען א פייער טעמי' צוגעגרייט, און דער עולם האט זיך געגרייט צום הייליגן שב"ק. עס איז אריבער א הערליכער שבת, מיט שיינע ווארימע תפילות, הונדערטער אידן האבן זיך געשלעפט איבער א האלבע שעה אין די רעגן מיטצהאלטן די תפלות. נאכ'ן דאווענען איז דער עולם אראפגעגאנגען אונטן צום עס זאל וואו איז צוגעשטעלט געווארן א הערליכע סעודה לכבוד שבת קודש, און נאך די סעודה איז מען צוריק ארויף אין שול צו די באטע, וואו מען האט געזונגען אינאיינעם די זמירות. דערנאך האט מען געהערט דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט ספעציעל ארויסגעברענגט די זכיה וואס מען האט צו זיין אויף א שבת ביים רבי'ן, וואס דער רבי זאגט אז דאס איז אזוי ווי פאסטן זיבן מאל משבת לשבת.

המשך בדף ג

פארצייט א צווייטע פעל חי, און ביי די פערציג יאר האט ער תשובה געטון און זוכה געווען צו ווערן אזוי גרויס, עד כדי כך אז ווען משה ער געזאגט איז ארויף אין היכל נעמען די תורה פאר די אידן האט ער געזאגט פאר'ן אייבערשטן (מקחית כ"ט): "פאר'נואס געבסטו נישט די תורה פאר די אידן דורך רבי עקיבא?" זעט מען צו וואס מען קען צוקומען אויב מען קערט זיך צוריק צום אייבערשטן.

עס ווערט געברענגט פון פריערדיגע אז די ראשי תיבות פון רבי עקיבא איז: "יש קוה עולמו ב'שעה א'חת; א מענטש וואס האט אזוי פינגט געהאט א תלמיד חכם זאל זוכה זיין צו אויפשטעלן פיר און צוואנציג טויזנט תלמידי חכמים.

אז דו וועסט לערנען די הייליגע תורה יעדן טאג, דו וועסט זיין שטארק מיט דייער שיעורים, וועט דער אייבערשטער דיר פארגעבן אויף אלע דייער יארן וואס דו האסט געטון נארישקייטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ד, הלכה ט): "פינן שקבלתם עליכם עול תורה", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה, ער לערנט תורה יעדן טאג, זאגט דער אייבערשטער, "מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם ממיקם", רעכן איר אים כאילו ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

און צו די ועלכע צייט זאלסטו זיין שטארק צו רעדן צום אייבערשטן, אים צו דערציילן אלעס וואס דו גייסט אריבער, און עס זאל זיין ביי דיר זייער חשוב יעדעס ווארט וואס דו ביסט זוכה צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע העלחה פאר'ן מענטש, דאס ברענגט אים די גרעסטע און בעסטע העלחה.

וואויל איז דעם וואס דער האלט זיך אויף דער וועלט, ער קוקט נישט אויף זיינע דורכפעלער, ער איז זיך מחייה מיט יעדע גוטע זאך וואס ער כאפט ארויס, אפילו ווען דער זיך הרע ווארפט אים אראפ אין עבירות, דער זיך הרע וויל אים נאר צעברעכן זיין מוט אז ער זאל שוין אויפגעבן האפנונג, פון דעסט וועגן האלט זיך דער איד שטארק מיט אלע פוחות, ער פרויברט אריינצואפן יעדן טאג צו לערנען תורה און צו רעדן צום אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער אים זיכער העלפן אז ער וועט האבן גרויס העלחה, עס וועט אים זיין זייער גוט סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה שמחה יאקאבאוויטש הי"ו
 צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב
 הבחור החתן **בנציון הי"ו** עב"ג בת
מו"ה משה אריה שניטצלער הי"ו

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, געזונט און פרנסה מיט פיל אידיש נחת געזונטערהייט מיט דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה יושע אליעזר גליק הי"ו
 צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען
 פיל אידיש נחת געזונטערהייט מיט
 דורות ישרים ומבורכים

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
 קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים,
 USB, SD, און נאך;
 דעליווערט צו אייער טיר!
 רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
 מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה מאטי הערצאג הי"ו
 צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען
 פיל אידיש נחת געזונטערהייט מיט
 דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה יושע אליעזר גליק הי"ו
 צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען
 פיל אידיש נחת געזונטערהייט מיט
 דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
 03303502363 / 0797040069 / ארץ ישראל 0797040069 / 845-414-8426 / 212-444-9169
 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 /
 03303502361 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 0797040066 / 845-414-8429
< BreslevCenter.com >